

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 16 d. Nr. 21RE3- (AG3-164/23-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė), Ramintos Ramanauskienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo Vilniaus medžiotojų klubo „Vaičia“ skundą atsakovei Vilniaus rajono savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjo Vilniaus medžiotojų klubo „Vaičia“ (toliau – ir pareiškėjas arba MK „Vaičia“) atstovas advokatas E. K. 2026 m. gegužės 12 d. Komisijai pateiktu skundu „Dėl Vilniaus rajono savivaldybės administracijos Medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos 2026 m. balandžio 30 d. Sprendimo Nr. S-10447(4.47 Mr) panaikinimo ir įpareigojimo iš naujo išnagrinėti prašymą“ (toliau – skundas) prašo:

1) panaikinti Vilniaus rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) Medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti komisijos (toliau – atsakovė arba MPV komisija) 2026 m. balandžio 30 d. sprendimą Nr. S-10447(4.47 Mr) „Dėl medžioklės plotų ribų“ (toliau – Sprendimas);

2) įpareigoti MPV komisiją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. vasario 27 d. prašymą ir 2026 m. balandžio 1 d. patikslintą prašymą (toliau – Patikslintas prašymas; toliau abu kartu – Prašymas);

3) įpareigoti MPV komisiją naujame administraciniame sprendime konkrečiai ir individualizuotai įvertinti pareiškėjo nurodytus faktinius teritorijos naudojimo pokyčius: urbanizaciją, gyvenamųjų teritorijų ir infrastruktūros plėtrą, kelių, statinių ir kitų objektų atsiradimą, miškų masyvų fragmentaciją, žemės naudojimo pobūdžio pasikeitimus, taip pat jų įtaką medžioklės plotų vientisumui, saugiam medžiojimui ir medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimui;

4) jei MPV komisijai trūktų pareiškėjo pateiktų duomenų, panaudojant administracinius resursus gauti Vilniaus rajono savivaldybės kompetencijoje esančius duomenis, jų trūkstant – aiškiai ir konkrečiai nurodyti, kokių konkrečių dokumentų, schemų, teritorinių duomenų, planų, medžioklės tvarkos, kartografinių ar kitų duomenų trūksta, kur juos galima gauti ir sudaryti pareiškėjui realią galimybę šiuos duomenis pateikti;

5) įpareigoti MPV komisiją naujame sprendime atskirai pasisakyti dėl pareiškėjo Prašymo dalies, susijusios su medžioklės plotų kategorijų patikslinimu su išvestinėmis iš to mokestinėmis pasekmėmis, paaiškinant, kokia institucija ir kokia tvarka turi tikslinti duomenis, naudojamus užmokesčiui už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą apskaičiuoti.

Pareiškėjas pažymi, kad Sprendimu buvo atsisakyta tenkinti pareiškėjo prašymą dėl pareiškėjo medžioklės plotų vieneto ribų patikslinimo, teritorijų kategorijų peržiūrėjimo ir faktinės situacijos įvertinimo (minėta, Prašymas). Sprendimą laiko nepagrįstu, neišsamiu, priimtu netinkamai

aiškinant ir taikant Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (toliau – Medžioklės įstatymas) 8 straipsnį bei objektyviai neįvertinus faktinių aplinkybių ir pažeidus gero administravimo, objektyvumo, išsamumo, teisės būti išklausytam bei administracinio sprendimo motyvavimo reikalavimus. Akcentuoja, kad skundo tikslas – apginti pareiškėjo teisę į realų, o ne formalų ir ne selektyvų prašymo išnagrinėjimą kompetentingame viešojo administravimo subjekte, kuris privalėtų įvertinti, ar per daugiau kaip dvidešimt metų t. y. nuo 2003 m. patvirtintų ribų realiai pasikeitusi teritorijos struktūra nelemia būtinybės pradėti ribų ir medžioklės plotų kategorijų tikslinimo procedūrą.

Skunde nurodoma, kad MK „Vaičia“ ilgą laiką naudoja medžioklės plotų vieneta, kurio ribos paskutinį kartą buvo patvirtintos Vilniaus apskrities viršininko administracijos 2003 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 3667. Pareiškėjo vertinimu, nuo 2003 m. faktinė teritorijos būklė iš esmės pasikeitė – teritorijoje vyko intensyvi urbanizacija, daugėjo gyvenamųjų teritorijų, atsirado infrastruktūros objektų, keitėsi žemės naudojimo pobūdis, fragmentavosi miškų masyvai. Pareiškėjo vertinimu, dalis istoriškai apskaitomų medžioklės plotų faktiškai tapo netinkami gyventi žvėrimis, vykdyti medžioklę arba nebeatitinka anksčiau nustatytų kategorijų pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.

Nurodo, kad pareiškėjas 2026 m. vasario 27 d. Prašymu kreipėsi į Administracijos MPV komisiją dėl medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimo projekto parengimo, faktinės situacijos įvertinimo, teritorijų kategorijų patikslinimo ir, esant nustatytiems pokyčiams, atsakingų institucijų informavimo dėl duomenų, reikšmingų mokesčiui už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą, patikslinimo.

2026 m. kovo 26 d. MPV komisija pateikė raštą Nr. S-6970(4.47 Mr), kuriame Prašymą traktavo kaip neaiškų ir pareikalavo nurodyti, ar pareiškėjas kreipiasi dėl medžioklės plotų ribų keitimo, ar dėl mokesčio sumažinimo.

Pareiškėjas nurodo, kad jis 2026 m. balandžio 1 d. pateikė Patikslintą prašymą, kuriame detalai ir išsamiai paaiškino, kad prašymo dalykas – medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimas, faktinės situacijos įvertinimas ir teritorijų kategorijų patikslinimas pagal realią padėtį. Pareiškėjo teigimu, jis aiškiai nurodė, kad mokesčio perskaičiavimo klausimas yra ne savarankiškas, o išvestinis, priklausantis nuo to, ar bus nustatyta, jog šiuo metu apskaitomi medžioklės plotai, jų ribos ir kategorijos nebeatitinka faktinės situacijos.

Pareiškėjas teigia, kad MPV komisija, nepaisydama Patikslinto prašymo, ginčijamu Sprendimu atsisakė tenkinti Prašymą. MPV komisija nurodė, kad nėra Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nustatytų pagrindų, ir pasiūlė pareiškėjui kreiptis į Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentą dėl medžioklės tvarkos projekto rengimo. Pareiškėjo manymu, MPV komisija Sprendime tik cituodama bendrąsias Medžioklės įstatymo ir Medžioklės tvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašo nuostatas, individualiai neįvertino nė vienos pareiškėjo nurodytos faktinės aplinkybės ir nepaaiškino, kodėl urbanizacija, infrastruktūros plėtra, teritorijų naudojimo pokyčiai bei faktinis laukinių gyvūnų gyvenimui bei medžioklei tinkamų plotų sumažėjimas neturi reikšmės Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintiems tikslams.

Pareiškėjas skunde teigia, kad MPV komisija nepagrįstai susiaurino ginčo esmę ir iš esmės neįvertino Prašymo turinio. Pareiškėjo teigimu, Sprendime formaliai pripažinta, kad siekiama patikslinti MK „Vaičia“ medžioklės plotų ribas atsižvelgiant į ilgalaikius teritorijos pokyčius, tačiau reali analizė nebuvo atlikta – apsiribota trumpa išvada, kad Prašymas negali būti tenkinamas.

Pareiškėjas akcentuoja, kad pagal teisės aktus viešojo administravimo subjektas privalo nagrinėti prašymą pagal jo esmę – pagal pareiškėjo siekiamą rezultatą ir nurodytas faktines aplinkybes, o ne formaliai. Šiuo atveju siekta ne mokesčio mažinimo savaime, o faktinės medžioklės plotų būklės, ribų ir kategorijų peržiūros, todėl MPV komisija turėjo vertinti būtent šį aspektą.

Be to, anot pareiškėjo atstovo, MPV komisijos reikalavimas dirbtinai rinktis tarp „ribų keitimo“ ir „mokesčio sumažinimo“ laikomas nepagrįstu, nes šie elementai yra tarpusavyje susiję. Pasikeitusi teritorijos struktūra gali lemti tiek ribų, tiek duomenų, naudojamų mokesčiui apskaičiuoti, tikslinimą, todėl jų atskyrimas neatitinka nei prašymo turinio, nei gero administravimo principų.

Pareiškėjas įsitikinęs, kad MPV komisija netinkamai taikė Medžioklės įstatymo 8 straipsnio

nuostatas ir nepagrįstai apsiribojo tik 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtintu mechanizmu. Anot pareiškėjo, Sprendime MPV komisija citavo Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies normą, tačiau realiai jos netaikė. MPV komisija net nebandė vertinti, ar 2003 m. patvirtintos MK „Vaičia“ medžioklės plotų ribos po daugiau kaip dvidešimt metų įvykusių teritorijos pokyčių vis dar atitinka racionalaus populiacijų valdymo, saugaus medžiojimo, vientisumo ir realaus medžioklės plotų naudojimo principus. Sprendime MPV komisija savo išvadą grindė formalia ir siaura Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalies interpretacija. Pareiškėjo manymu, ši nuostata turi būti taikoma sistemiškai, vertinant konkrečią situaciją, o ne tik formalius ribų keitimo pagrindus. Aptariamame kontekste MPV komisijos funkcija ir yra rengti medžioklės plotų vienetų sudarymo bei ribų keitimo projektus, taip pat inicijuoti pakeitimus, kai ribos neatitinka medžioklėtvarkos principų. Be to, Medžioklės įstatymas aiškiai reglamentuoja šio proceso etapus (8 straipsnio 4 dalis) ir terminus (8 straipsnio 10 dalis). Pareiškėjo nurodyti pokyčiai (urbanizacija, infrastruktūros plėtra, miškų fragmentacija, netinkamų medžioklei teritorijų augimas) tiesiogiai susiję su Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies tikslais, todėl MPV komisija negalėjo jų atmesti vien formalia nuoroda į 8 straipsnio 2 dalį. Daro išvadą, kad MPV komisijos pozicija reikštų, kad net akivaizdžiai pakitus teritorijai ji negali veikti be atskiro projekto rengėjo siūlymo. Toks aiškinimas paneigia MPV komisijos paskirtį ir lemtų situaciją, kad išlaikomos patvirtintos ribos nepaisant realių pokyčių.

Taip pat pareiškėjas mano, kad MPV komisija nepagrįstai perkėlė pareiškėjui našta kreiptis į kitą instituciją (Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentą), pati neatlikusi savo kompetencijai priskirto vertinimo. Medžioklėtvarkos projektas gali būti vienas iš pagrindų siūlyti ribų pakeitimus, tačiau jis neatleidžia MPV komisijos nuo pareigos vertinti pareiškėjo nurodytas faktines aplinkybes. Jei toks projektas būtinas sprendimui, MPV komisija turi aiškiai nurodyti reikalingas procedūras, duomenis, kompetentingas institucijas ir pagrįsti, kodėl be jų prašymas negali būti nagrinėjamas. Komisijos siūlymas kreiptis į kitą instituciją nepagrįstai pateiktas kaip atsisakymo motyvas ir neatitinka gero administravimo principo. Jei reikalingi papildomi duomenys ar kitų institucijų dalyvavimas, pareiškėjo nuomone, MPV komisija pati turi imtis teisės aktuose numatytų veiksmų, o ne baigti procedūrą neigiamu sprendimu. Taip pat pareiškėjas tvirtina, kad jis, kaip medžioklės plotų naudotojas, geriausiai žino faktinę teritorijos būklę, todėl Prašymas turėjo būti vertinamas kaip pagrindas patikrinti, ar esamos ribos atitinka įstatymus.

Pareiškėjas skunde taip pat pateikia argumentus, kodėl skundžiamas Sprendimas neatitinka individualaus administracinio sprendimo motyvavimo reikalavimų. Pirmiausiai pažymi, kad Sprendimas turi būti pagrįstas ne tik teisės normomis, bet ir konkrečių faktinių aplinkybių analize – turi būti aišku, kas nustatyta, kokie įrodymai vertinti ir kodėl padaryta būtent tokia išvada. Nors Sprendime paminėti pareiškėjo nurodyti pokyčiai (urbanizacija, infrastruktūra ir kt.), MPV komisija jų faktiškai nevertino: nenurodė, kokie duomenys tikrinti, ar atliktas situacijos vertinimas, ar prašyta papildomos informacijos. Pasak pareiškėjo, neatsakyta į esminį klausimą – ar MK „Vaičia“ 2003 m. nustatytos ribos atitinka dabartinę situaciją. Sprendime apsiribota teisinių normų perrašymu, be individualaus vertinimo. Vien nuoroda į teismų praktiką nepakankama – ginčas yra ne dėl bendros taisyklės, o dėl to, ar konkrečiu atveju egzistuoja medžioklės plotų vienetų ribų keitimo pagrindas. MPV komisija privalėjo tai įvertinti, bet to nepadarė. Be kita ko, pažymi, kad teismų praktika negali būti taikoma mechaniškai – ją reikia derinti su konkrečia situacija ir pareiga motyvuotai išnagrinėti prašymą. Šiuo atveju Sprendime nepaaiškinta, kodėl pareiškėjo nurodyti pokyčiai nėra teisiškai reikšmingi.

Pareiškėjas teigia, kad MPV komisija neįvertino medžioklės plotų kategorijų ir mokesčio klausimo kaip išvestinės Prašymo dalies. Pareiškėjas aiškiai nurodė, kad mokesčio perskaičiavimas nėra savarankiškas tikslas, o priklauso nuo to, ar plotai, ribos ir kategorijos atitinka realią situaciją. Pažymi, kad Medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašas numato, kad vertinant teritorijos pokyčius tikslinami duomenys, naudojami užmokesčiui už medžiojamųjų gyvūnų išteklį naudojimą apskaičiuoti, įskaitant medžioklės plotų vienetą plotą ir medžioklės plotų kategorijas pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis. Nors MPV komisija Sprendime šią nuostatą citavo, ji nepaaiškino, kaip ir kokia tvarka šie duomenys turėtų būti tikslinami, kokių veiksmų turi imtis pareiškėjas ir pati MPV komisija. Tokiu būdu, pasak pareiškėjo, lieka

neapibrėžta situacija – pripažįstama, teritorijos naudojimo pokyčiai ir medžioklėtvarkos projektai gali būti reikšmingi mokestinei bazei, bet atsisakoma pradėti vertinimą ir nepateikiamas aiškus procedūrinis kelias, kas neatitinka teisinio aiškumo ir gero administravimo principų.

Pareiškėjas taip pat laikosi pozicijos, kad Sprendimu buvo pažeisti gero administravimo, objektyvumo ir išsamumo principai. Minėtu aspektu pažymi, kad gero administravimo principas reikalauja veikti rūpestingai, objektyviai ir padėti asmeniui įgyvendinti teises, o ne ieškoti formalių atsisakymo pagrindų. Akcentuojama, kad pareiškėjas nuosekliai nurodė, kad medžioklės plotai pasikeitė, tačiau MPV komisija vietoje realaus aplinkybių vertinimo apsiribojo prašymu patikslinti Prašymą ir galiausiai jį atmetė. MPV komisija neprašė konkrečių duomenų, neatliko faktinės analizės ir nepaaiškino, kodėl nurodyti pokyčiai nereikšmingi, t. y. procedūra buvo atlikta formaliai. Sprendimas nepagrįstas iš esmės, kadangi jame nepaaiškinta, kodėl senosios ribos neturėtų būti tikrinamos, nors, kaip teigia pareiškėjas, MPV komisija pati turi duomenų apie reikšmingus teritorijos pokyčius.

Atsakovė atsiliiepime nesutinka su pareiškėjo skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė atsiliiepime cituoja ginčui aktualius teisinio reglamentavimo terminus, o būtent: Medžioklės įstatymo 2 straipsnio 14 dalį (medžioklės plotų vieneto apibrėžimas), 15 dalį (medžioklės plotų vieneto sudarymo sąvoka). Nurodo, kad medžioklės plotų vieneto sudarymo ir jų ribų keitimo tvarka nustatyta Medžioklės įstatymo 8 straipsnyje. Paaiškina, kad minėto straipsnio 1 dalis apibrėžia medžioklės plotų vieneto sudarymo principines nuostatas. Išvardina atvejus, kada gali būti sudaromi ir keičiami medžioklės plotų vienetai ir jų ribos pagal Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalį: 1) saugomų teritorijų įstatymą ^{OBJ}_{OBJ} naujas saugomas teritorijas arba pakeitus esamų saugomų teritorijų, kuriose medžioti draudžiama, ribas; 2) kai gaunamas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas; 3) kai šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju pateikiamas šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai prašymas sudaryti naują medžioklės plotų vieneta; 4) atlikus žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūras, įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos krašto apsaugos srities projektus.

MPV komisija Sprendime konstatavo, kad Prašymas dėl medžioklės ribų pakeitimo negali būti patenkintas, nes Prašyme nėra minimi Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtinti atvejai. Priešingai, nei teigia pareiškėjas, MPV komisija nustatė, kad Prašyme nurodytos aplinkybės – urbanizacija, infrastruktūros plėtra, teritorijų naudojimo pokyčiai bei faktinis laukinių gyvūnų gyvenimui bei medžioklei tinkamų plotų sumažėjimas neatitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje numatytų atvejų. Akcentuoja, jog Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis apibrėžia medžioklės plotų vieneto sudarymo principines nuostatas ir pažymi medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vieneto riboms nustatyti, tačiau neapibrėžia 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų atvejų, kuomet gali būti keičiami ir tikslinami medžioklės plotai. Atitinkamai atsakovė atmets pareiškėjo skundo argumentą, jog būtent MPV komisijos funkcija yra atlikti faktinį ir teisinį vertinimą, ar pasikeitusi teritorijos struktūra lemia ribų neatitikimą medžioklėtvarkos principams.

Atsakovė, atsakydama į pareiškėjo skundo argumentus dėl Sprendime atsakovės pateikiamos teisminės praktikos, pažymi, kad pareiškėjas savo skunde nenurodė jokio apeliacinės instancijos teismo sprendimo, kuris leistų abejoti atsakovės Sprendime minėtomis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išvadomis.

Dėl skundo argumentų, kad MPV komisija nepateikė jokio pareiškėjo nurodomų aplinkybių vertinimo, pažymi, kad tokie pareiškėjo pasisakymai atspindi tik jo subjektyvią nuomonę, nes pareiškėjas nenurodė, kuris teisės aktas nustato MPV komisijai pareigą rinkti pareiškėjo minėtą informaciją (teritorijos planavimo, registrų, geoinformacinius, kartografinius, statybų, kelių, gyvenamųjų teritorijų, saugomų teritorijų, žemės naudojimo ar kitus duomenis).

Atsakovė atsiliiepime pažymi, kad Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir žemės ūkio ministro įsakymas Nr. 487/361 „Dėl komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatų patvirtinimo“ (toliau – MPV komisijos nuostatai) 5 punkte reglamentuoja, kad MPV komisijos užduotis – parengti medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą,

pateikti jį patvirtinti savivaldybės administracijos direktoriui, o patvirtintą dokumentą pateikti savivaldybės administracijai, AAD ir medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo iniciatoriui. Nurodo aptariamą komisijos funkcijas, susijusias su medžioklės plotų vieneto sudarymu bei jų ribų pakeitimu savivaldybės teritorijoje pagal MPV komisijos nuostatų 7 punktą ir pateikia išvadą, kad pareiga rinkti papildomą informaciją MPV komisijai atsiranda tik tuomet, kai nustatomas Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje numatytas atvejis. Pabrėžia, kad nustačiusi Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus, MPV komisija privalo vadovautis MPV komisijos nuostatų 7.3. papunkčiu ir, remdamasi Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimais, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintais medžioklės plotų vientisumo kriterijais ir reikalavimais medžioklės plotų vieneto riboms nustatyti, priimti sprendimą dėl medžioklės plotų vieneto ribų nustatymo, pažymėdama jas preliminariniame medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jų ribų pakeitimo projekte (medžioklės plotų vieneto plane), taip pat atlikti kitus jos kompetencijai MPV komisijos nuostatų 7 punkte priskirtus veiksmus.

Atsakydama į skundo teiginį, jog pareiškėjas ne kartą informavo atsakovę apie medžioklės plotų ir jų struktūrų pokyčius, atsakovė tvirtina, kad pareiškėjas su savo prašymais MPV komisijai (o taipogi ir Komisijai) nepateikė jokių rašytinių įrodymų, patvirtinančių, kad kreipėsi į nurodytą komisiją dėl medžioklės plotų ribų keitimo.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjo skundo teiginiu, kad medžioklėtvarkos projektas gali būti vienas iš instrumentų, kuriuo pagrindžiami arba suformuluojami siūlymai dėl ribų pakeitimo. Mano, kad pareiškėjo argumentai yra nepagrįsti ir įrodo, jog jis nesigilino į Sprendimo esmę ir pastarojo turinį vertino paviršutiniškai. Teigiama, kad Sprendime MPV komisija akcentavo Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 4 punktą, kuris numato, kad medžioklės plotų vienetai ir jų ribos sudaromi ir keičiami, kai gaunamas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. kovo 21 d. įsakymu Nr. D1-162 „Dėl medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtinto Medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 4.4. papunktyje numatyta, kad medžioklėtvarkos projektas (toliau – Projektas) yra šio Aprašo nustatyta tvarka parengtas bei suderintas dokumentas, kuriame pateikiami siūlymai, kaip pakeisti medžioklės plotų vieneto ribas, jeigu tai yra būtina siekiant užtikrinti racionalų medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą bei atsižvelgiant į įvykusius teritorijos naudojimo pokyčius. To paties Aprašo 4.5 papunktyje nustatyta, kad medžioklėtvarkos projekte pateikiami patikslinti apskaičiuoti rodikliai, nuo kurių priklauso mokesčio už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą dydis: medžioklės plotų dydis ir jų pasiskirstymas kategorijomis pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis. Aprašo 5 punktas numato, kad projektų rengimą organizuoja ir koordinuoja Aplinkos ministro įgalioti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos struktūriniai padaliniai ar pavaldžios institucijos. Šiems darbams lėšos skiriamos iš valstybės išdo sąskaitos, kurioje kaupiamos Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšos. Cituoja Sprendime pateiktą Aprašo 28-29 punktų reglamentavimą. Nurodoma, kad Sprendime MPV komisija pažymėjo, kad iš Aprašo matyti, jog Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentui pavedama organizuoti ir koordinuoti medžioklėtvarkos projektų rengimą bei teikti paraiškas Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų panaudojimo tarybai dėl medžioklėtvarkos projektų rengimo finansavimo Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšomis. Taigi, priešingai nei teigia pareiškėjas, MPV komisija aiškiai nurodė, kuri institucija kompetentinga organizuoti ir koordinuoti medžioklėtvarkos projektų rengimą bei teikti paraiškas Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšų panaudojimo tarybai dėl medžioklėtvarkos projektų rengimo finansavimo Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšomis, taip pat aiškiai nurodė, kad, vadovaujantis Aprašo nuostatomis ir rengiant atitinkamą medžioklėtvarkos projektą yra sprendžiamas klausimas dėl medžioklės plotų vieneto ribų atitikimo medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijams ir reikalavimams medžioklės plotų vieneto riboms nustatyti, jame taip pat pateikiami patikslinti apskaičiuoti rodikliai, nuo kurių priklauso mokesčio už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą dydis: medžioklės plotų dydis ir jų pasiskirstymas kategorijomis pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.

Atsakovė atsiliepime taip pat ginčija pareiškėjo skundo argumentus dėl to, kad MPV komisija

neatsakė į klausimą dėl mokesčio už medžioklės išteklius – teigia, kad Sprendime pažymėta, jog tai išvestinis klausimas, sprendžiamas atitinkamo medžioklėtvarkos projekto rengimo metu. Pareiškėjas nepateikė rašytinių įrodymų, patvirtinančių pareiškėjo teiginius, kad jis nuosekliai raštu aiškino savo poziciją MPV komisijai.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjo argumentais dėl Sprendimo nepakankamo motyvavimo, priešingai, anot atsakovės, – Sprendimas laikytinas motyvuotu, nes jis grindžiamas teisės normomis ir nustatytomis aplinkybėmis, kad pareiškėjo nurodyti faktai neatitinka Medžioklės įstatyme numatytų medžioklės plotų ribų keitimo pagrindų, įskaitant ir LVAT nurodytos praktikos, kad jau sudarytų medžioklės plotų vienetų ribos gali būti keičiamos tik Medžioklės įstatymo numatytais atvejais.

Atsakovė atsiliepime pažymi, jog Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI) reikalauja, kad individualus administracinis aktas būtų pagrįstas faktais ir teisės normomis, o jo motyvai būtų aiškūs ir pakankami. Minėtu aspektu remiasi LVAT jurisprudencija, kuria išaiškinta, kad viešojo administravimo subjekto sprendime turi būti nurodyti faktai, įrodymai ir teisinis pagrindas, kad asmuo suprastų sprendimo priežastis. Vertinant motyvavimo pakankamumą, svarbu, ar trūkumai yra esminiai, t. y. ar jie trukdo adresatui suvokti sprendimo esmę, jo teises ir galimybes ginti galimai pažeistus interesus.

Apibendrindama atsakovė pažymi, kad skundžiamame Sprendime aiškiai įvardintos konkrečios teisės aktų nuostatos, nurodyti konkretūs veiksmai ir aplinkybės, kurių pagrindu Prašymas nebuvo patenkintas. MPV komisija, priimdama Sprendimą, vykdė teisės aktais jai priskirtas funkcijas, veikė taip, kaip turėjo veikti viešojo administravimo subjektas, laikėsi įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų, neviršijo savo kompetencijos. Skundžiamas Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies nuostatas, todėl, atsakovės vertinimu, pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Susipažinęs su atsakovės atsiliepimu, pareiškėjo atstovas pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus (toliau – Paaiškinimai).

Pareiškėjo atstovas pažymėjo, kad atsakovės atsiliepimas patvirtina esminę pareiškėjo poziciją: MPV komisija nevertino realios faktinės teritorijos būklės, o apsiribojo formalia išvada, kad pareiškėjo nurodytos aplinkybės, esą, nepatenka į Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus. Nurodo, jog ginčo esmė nėra tai, ar medžioklės plotų vieneto ribos gali būti keičiamos bet kada ir bet koku pagrindu. Ginčo esmė yra tai, ar MPV komisija, gavusi motyvuotą medžioklės plotų vieneto naudotojo prašymą dėl per daugiau kaip dvidešimt metų iš esmės pakitusios teritorijos struktūros, galėjo neatlikti jokio realaus faktinio ir teisinio vertinimo ir užbaigti procedūrą vien nuoroda į Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalį. Pažymi, kad pareiškėjas laikosi pozicijos, jog toks administracinės procedūros užbaigimas yra neteisėtas ir nepagrįstas, nes jis paneigia pareigą prašymą nagrinėti iš esmės, pareigą individualiai įvertinti reikšmingas faktines aplinkybes ir pareigą priimti motyvuotą individualų administracinį sprendimą. Teigia, kad MPV komisija susiaurino Prašymo turinį.

Atsiliepime teigiama, kad MPV komisija įvertino pareiškėjo Prašyme nurodytas aplinkybes ir nustatė, jog urbanizacija, infrastruktūros plėtra, teritorijų naudojimo pokyčiai bei faktinis medžioklei ir medžiojamiesiems gyvūnams tinkamų plotų sumažėjimas neatitinka Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nurodytų atvejų. Toks teiginys, anot pareiškėjo atstovo, yra ne faktinis vertinimas, o tik išvada be individualizuoto pagrindimo. Nei skundžiamame Sprendime, nei atsiliepime nėra nurodyta, kokie konkretūs teritorijos planavimo, statybų, infrastruktūros, žemės naudojimo, kartografiniai, geoinformaciniai ar ekologiniai duomenys buvo vertinti darant minėtą išvadą. Nėra nurodyta, kokie pokyčiai MPV komisijos buvo nustatyti, kokie atmesti, kokie laikyti nereikšmingais ir dėl kokių priežasčių. Pareiškėjui nebuvo paaiškinta, kodėl jo nurodyti faktiniai pokyčiai negali būti reikšmingi medžioklėtvarkos principų požiūriu nagrinėjant jo prašymą.

Paaiškinimuose pareiškėjo atstovas tvirtina, kad administracinio sprendimo motyvavimas negali būti tapatinamas su teisės normų perrašymu ir galutine išvada: „pagrindų nėra“. Viešojo administravimo subjekto pareiga yra paaiškinti, kaip konkrečios faktinės aplinkybės buvo susietos su

konkrečiomis teisės normomis. Šiuo atveju tokio susiejimo Komisija nepateikė ir atsiliepime. Jo tiesiog nėra.

Nurodo, kad atsiliepime pati Administracija cituoja MPV komisijos nuostatų 7 punktą, pagal kurį MPV komisija priima ir nagrinėja pasiūlymus medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti, priima pateikiamą ir savo iniciatyva renka teisinę, grafinę, ekologinę ir kitą informaciją apie medžioklės plotus, analizuoja šią informaciją ir, vadovaudamasi Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimais, sprendžia dėl medžioklės plotų vieneto ribų nustatymo preliminariniame projekte. Ši nuostata, anot pareiškėjo atstovo, paneigia atsiliepimo loginę konstrukciją, kad MPV komisijos pareiga rinkti ir analizuoti informaciją atsiranda tik tada, kai jau yra iš anksto nustatytas Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalies atvejis. Kad būtų galima nustatyti, ar egzistuoja teisiškai reikšmingas pagrindas, pirmiausia reikia įvertinti Prašyme nurodytas aplinkybes. Kitaip tariant, anot pareiškėjo atstovo, MPV komisija negali atsisakyti atlikti vertinimo remdamasi tuo, kad neatlikusi vertinimo ji nemato pagrindo svarstyti prašymą.

Atsiliepime pateikiamas aiškinimas sukuria uždara ratą: pareiškėjas nurodo faktinius teritorijos naudojimo pokyčius ir prašo juos įvertinti. Tuo tarpu MPV komisija atsako, kad jų nevertins, nes nėra pagrindo. Tačiau, pagrindo buvimas arba nebuvimas ir galėjo būti nustatytas tik atlikus prašomą vertinimą. Toks administracinės procedūros modelis neatitinka gero administravimo, objektyvumo ir išsamumo principų.

Paaaiškinimuose pažymi, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis nėra deklaratyvi ir negali būti ignoruojama. Anot pareiškėjo atstovo, atsakovė teigia, kad Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalis nustato tik principines nuostatas ir neapibrėžia 8 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų atvejų. Pareiškėjas su tuo sutinka tik iš dalies: 8 straipsnio 1 dalis nėra savarankiškas teisinis pagrindas automatiškai pakeisti ribas, tačiau ji yra privalomasis vertinimo kriterijus aiškinant ir taikant visą 8 straipsnio nuostatų sistemą. Medžioklės plotų vieneto ribų ir kategorijų klausimai negali būti sprendžiami izoliuotai nuo medžioklėtvarkos principų. Jeigu pareiškėjas teigia, kad dėl urbanizacijos, infrastruktūros objektų atsiradimo, žemės naudojimo pobūdžio pasikeitimų ir medžioklei tinkamų plotų sumažėjimo istoriškai patvirtintos ribos ir kategorijos nebeatitinka realybės, MPV Komisija privalėjo patikrinti, ar šie pokyčiai turi reikšmės medžioklės plotų vientisumui, saugiam medžiojimui, racionaliam medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimui ir mokestinių duomenų teisingumui.

Mano, kad atsakovės atsiliepime pateikiamas siūlymas Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalį palikti be realaus taikymo šiame ginče yra nepagrįstas ir neleistinas. Teisės normos turi būti aiškinamos sistemiškai, o ne taip, kad viena norma būtų paverčiama nereikšminga vien todėl, kad kitame tos pačios normos struktūriniame vienetu yra išvardyti atvejai, kada ribos gali būti keičiamos.

Pažymi, kad atsiliepime daug dėmesio skiriama medžioklėtvarkos projekto institutui. Pareiškėjas nekvestionuoja, kad medžioklėtvarkos projektas gali būti reikšmingas instrumentas, kai reikia suformuluoti siūlymus dėl medžioklės plotų vieneto ribų, patikrinti ribų atitikimą vientisumo kriterijams ir patikslinti duomenis, naudojamus užmokesčiui už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą apskaičiuoti, tačiau būtent ši aplinkybė patvirtina, kad pareiškėjo Prašymas nebuvo akivaizdžiai nereikšmingas ar nesusijęs su MPV komisijos kompetencija. Atsiliepime nurodytos medžioklėtvarkos projektų rengimo taisyklės tiesiogiai sieja teritorijos naudojimo pokyčius su ribų vertinimu, medžioklės plotų kategorijomis ir mokestinių rodiklių tikslinimu. Vadinas, pareiškėjo iškelti klausimai yra materialiai susiję su teisės aktuose numatytu medžioklėtvarkos mechanizmu.

Teigia, kad MPV komisija galėjo ir turėjo aiškiai pasakyti, kokie konkretūs veiksmai pagal jos kompetenciją yra galimi: ar MPV Komisija pati inicijuoja papildomų duomenų gavimą, ar pareiškėjas turi pateikti konkretaus turinio kartografinę medžiagą, ar būtinas medžioklėtvarkos projekto rengėjo siūlymas, jeigu taip, tai kodėl, kokia tvarka pareiškėjas turi inicijuoti šį siūlymą, kokia institucija kompetentinga organizuoti projektą, kokia apimtimi MPV komisija pati vertins gautą pasiūlymą. Skundžiamame Sprendime vietoje tokio procedūrinio aiškumo pateiktas tik bendras nukreipimas į kitą instituciją.

Pažymi, kad viešojo administravimo subjektas negali formaliai užbaigti procedūros neigiamu sprendimu vien todėl, kad vienas iš galimų tolimesnių proceso instrumentų galbūt yra kitos institucijos organizuojamas medžioklėtvarkos projektas. Jeigu MPV komisija manė, kad be tokio

projekto ji negali priimti sprendimo dėl ribų ir kategorijų, ji turėjo aiškiai motyvuoti, kodėl, kokios apimties projekto ar siūlymo reikia ir kokia procedūra turi būti inicijuota.

Pareiškėjo atstovas Paaškinimuose tvirtina, kad atsiliepimo teiginys, jog pareiškėjas nepateikė rašytinių įrodymų, patvirtinančių, kad kreipėsi į MPV komisiją dėl medžioklės plotų ribų keitimo, neatitinka bylos medžiagos. Atsiliepime pripažįstama, kad MPV Komisija gavo pareiškėjo patikslintą prašymą dėl medžiotojų klubo „Vaičia“ medžioklės plotų ribų pakeitimo, o prie Administracijos atsiliepimo medžiagos pridėtas ir 2026 m. vasario 27 d. prašymas dėl medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimo ir mokesčio perskaičiavimo.

2026 m. vasario 27 d. prašyme aiškiai prašyta inicijuoti medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimo projekto parengimą ir atlikti faktinės situacijos įvertinimą. Jame nurodyta, kad dėl urbanizacijos, gyvenamųjų teritorijų plėtros, inžinerinės infrastruktūros objektų atsiradimo, kelių ir kitų linijinių statinių plėtros pasikeitė medžioklės plotų vieneto teritorinė struktūra ir realios medžioklės organizavimo galimybės. Taip pat nurodyta, kad dalis teritorijų faktiškai tapo netinkamos (dar gi draustinės) medžioklei arba jų kategorija nebeatitinka realios bioekologinės situacijos.

Administracijos teiginys, kad pareiškėjas nepateikė įrodymų apie kreipimąsi dėl ribų keitimo, yra nepagrįstas. Jeigu MPV komisijai trūko konkrečių schemų, planų, geoduomenų ar kitų dokumentų, ji turėjo tai aiškiai įvardyti ir suteikti pareiškėjui realią galimybę per trūkumų šalinimo institutą juos pateikti. Negalima atmesti prašymo dėl duomenų nepakankamumo, kai institucija pati neišsprendžia, kokių būtent duomenų jai trūksta. Atsižvelgtina ir į tai, kad pati savivaldybė disponuoja labai dideliais reikalingų duomenų ir administracinių galimybių resursais.

Paaškinimuose pareiškėjo atstovas pažymi, kad atsakovės atsiliepime cituojamoje LVAT 2012 m. rugsėjo 13 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A756-1887/2012 akcentuojamos taisyklės, jog jau sudarytų medžioklės plotų vienetų ribos gali būti keičiamos tik įstatyme numatytais atvejais, jis nekvestionuoja. Tik pažymi, kad iš šios taisyklės neišplaukia išvada, kad MPV komisija gali nevertinti pareiškėjo nurodytų aplinkybių. Priešingai, pirmiausia turi būti nustatyta, ar konkrečios faktinės aplinkybės nesudaro įstatyme numatyto pagrindo pradėti atitinkamą procedūrą, įskaitant procedūrą, susijusią su medžioklėtvarkos projekto rengėjo siūlymu, ribų atitikimu vientisumo kriterijams, teritorijų, kuriose leidžiama arba draudžiama medžioti, patikslinimu ir medžioklės plotų kategorijų atnaujinimu. Teigia, kad teismų praktika negali būti taikoma aklaui, mechaniškai kaip pagrindas apskritai nevertinti faktinės situacijos. Ji tik patvirtina, kad ribos negali būti keičiamos savavališkai. Pareiškėjas būtent ir prašo ne savavališko ribų pakeitimo, o realios administracinės procedūros, kurioje būtų nustatyta, ar dėl pasikeitusių aplinkybių egzistuoja teisės aktuose numatytas pagrindas pradėti ribų ir kategorijų tikslinimo procesą.

Nurodo, kad atsiliepime remiamasi teismų praktika dėl individualaus administracinio akto motyvavimo ir teigiama, kad ne kiekvienas motyvavimo trūkumas sudaro pagrindą panaikinti administracinį aktą. Pareiškėjas šios bendrosios taisyklės neginčija, tačiau pažymi, kad šioje byloje motyvavimo trūkumai yra esminiai – skundžiamas Sprendimas nesuteikė pareiškėjui atsakymo į pagrindinį klausimą: ar 2003 metais patvirtintos medžioklės plotų ribos ir teritorijų kategorijos po per labai ilgą laiką įvykusių teritorijos naudojimo pokyčių vis dar atitinka realią padėtį ir medžioklėtvarkos principus. Sprendime nėra nurodyta, kokiais duomenimis remiantis padaryta išvada, kad pagrindo nėra. Taip pat nėra nurodyta, kokie pareiškėjo argumentai buvo laikomi teisiškai nereikšmingais ir kodėl. Toks Sprendimo motyvavimo trūkumas tiesiogiai apribojo pareiškėjo galimybę suprasti Sprendimo faktinį pagrindą ir efektyviai gintis. Pareiškėjas gali ginčyti teisės aiškinimą, tačiau negali efektyviai ginčyti neegzistuojančio faktinio vertinimo.

Paaškinimuose pareiškėjo atstovas pastebi, kad esant analogiškai situacijai ir analogiškam prašymui kitose savivaldybėse (pareiškėjo turimais duomenimis Varėnos rajono, Elektrėnų sav.) šis klausimas yra nagrinėtas ir išspręstas. Tai patvirtindami pridėjo Elektrėnų savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymo kopiją.

Nurodo, kad atsiliepime mėginama sudaryti įspūdį, kad pareiškėjo tikrasis tikslas yra tik mokesčio sumažinimas. Toks prašymo turinio aiškinimas yra netikslus ir neleistinas. Pareiškėjas nuosekliai aiškino, kad mokesčio už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą perskaičiavimas yra ne savarankiškas prašymo dalykas, o galima išvestinė pasekmė, jeigu būtų nustatyta, kad apskaitomi

plotai, ribos arba kategorijos neatitinka realios situacijos.

Pažymi, kad atsiliepime pripažįstama, jog medžioklėtvarkos projekte gali būti pateikiami patikslinti rodikliai, nuo kurių priklauso mokesčio dydis, įskaitant medžioklės plotų dydį ir jų pasiskirstymą kategorijomis pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis. Tai patvirtina, kad pareiškėjo nurodyta mokesčio tema yra tiesiogiai susijusi su ribų, kategorijų ir faktinės padėties patikslinimu. Teigi, kad MPV komisija negalėjo šios prašymo dalies atmesti kaip atskiro ir neva su MPV komisijos kompetencija nesusijusio mokesčio klausimo. Ji turėjo aiškiai pasisakyti, kokia tvarka ir per kokią procedūrą tikslinami duomenys, nuo kurių priklauso mokesčio apskaičiavimas, jeigu paaiškėja, kad teritorijos kategorijos arba faktinis medžioklės plotų dydis realiai pasikeitė ir pasikeitimai pakankamai koreguoja medžioklės ploto vieneto dydį.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl atsakovės Sprendimo, kuriuo nebuvo patenkintas pareiškėjo Prašymas dėl medžioklės plotų vieneto ribų patikslinimo, pakeitimo, teisėtumo.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų nustatyta, kad pareiškėjas 2026 m. vasario 27 d. pateikė Administracijai Prašymą, kuriuo prašė: inicijuoti medžioklės plotų vieneto ribų peržiūrėjimą; parengti ribų pakeitimo projektą; atlikti teritorijų kategorijų patikslinimą pagal faktines bioekologines sąlygas bei informuoti atsakingas institucijas dėl mokesčio perskaičiavimo pagal patikslintus duomenis. Prašymas buvo grindžiamas tuo, kad Vilniaus rajone intensyvi urbanizacija (gyvenamųjų teritorijų ir infrastruktūros plėtra) iš esmės pakeitė medžioklės plotų struktūrą ir jų naudojimo galimybes. Dalis teritorijų tapo netinkamos medžioklei arba jų kategorijos nebeatitinka realių sąlygų pagal gyvūnų gyvenimo ir veisimosi tinkamumą.

Administracijos MPV komisija 2026 m. kovo 26 d. raštu Nr. S-6970(4.47 Mr) paprašė pareiškėjo patikslinti duomenis ir nurodyti, koku klausimu buvo kreiptasi į MPV komisiją – ar siekiant sumažinti mokestį už valstybinius gamtos išteklius, ar dėl medžioklės plotų ribų keitimo. Pareiškėjas taip pat informuotas, kad vadovaujantis VAĮ 12 straipsnio 3 dalimi bei Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875, 34 punktu, Prašymo nagrinėjimas stabdomas, iki bus pateikta prašymui išnagrinėti būtina informacija.

Pareiškėjas 2026 m. balandžio 1 d. pateikė Patikslintą prašymą, kuriame pažymėjo, jog MK „Vaičia“ kreipėsi dėl medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimo, situacijos įvertinimo ir teritorijų kategorijų patikslinimo pagal dabartinę (*Prašymo teikimo metu esančią*) situaciją. Taip pat Patikslintame prašyme buvo nurodyta, kad mokesčio perskaičiavimo klausimas yra išvestinis ir jo išsprendimas priklauso nuo to, ar bus nustatyta, kad apskaitomi medžioklės plotai ir jų ribos nebeatitinka faktinės situacijos.

MPV komisija 2026 m. balandžio 30 d. priėmė šioje byloje ginčijamą Sprendimą, kuriuo iš esmės atsisakė tenkinti pareiškėjo Prašymą, motyvuojant tuo, kad MPV komisija nenustatė Medžioklės įstatyme numatytų pagrindų tokiems pakeitimams. Pareiškėjui paaiškinta, kad galiojančios ribos patvirtintos Vilniaus apskrities viršininko administracijos 2003 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 3667. Sprendime pažymėta, kad medžioklės plotų vienetų sudarymas ir jų ribų keitimas galimas tik Medžioklės įstatyme nustatytais atvejais, dažniausiai – rengiant medžioklėtvarkos projektą, kurį organizuoja Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentas. Toks projektas apima teritorijos pokyčių vertinimą, ribų, plotų, kategorijų ir mokesčio duomenų tikslinimą. MPV komisija konstatavo, kad pareiškėjo nurodyti argumentai nesudaro teisinio pagrindo pradėti ribų keitimą, o visi susiję klausimai gali būti sprendžiami tik per medžioklėtvarkos projekto rengimo procedūrą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, pateikė skundą Komisijai. Pareiškėjas mano, kad skundžiamas atsakovės Sprendimas yra nepagrįstas, neišsamus, priimtas netinkamai aiškinant ir taikant Medžioklės įstatymo 8 straipsnį bei objektyviai neįvertinus faktinių aplinkybių ir pažeidus gero administravimo, objektyvumo, išsamumo principus, teisės būti išklausytam bei administracinio sprendimo motyvavimo reikalavimus.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Medžioklės įstatymas, Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir žemės ūkio ministro 2002 m. rugsėjo 23 d. įsakymu Nr. 487/361 „Dėl komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatų patvirtinimo“ patvirtinti Komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatai (toliau – MPV komisijos nuostatai), Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. kovo 21 d. įsakymu Nr. D1-162 „Dėl medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtintas Medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas), VAI, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintos Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės).

Vadovaujantis Medžioklės įstatymo 5 straipsnio 2 dalimi, Aplinkos ministerija: <...> 5) tvirtina medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vieneto riboms nustatyti; 6) kartu su Žemės ūkio ministerija tvirtina Komisijos medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti nuostatus; <...> 9) organizuoja medžioklėtvarkos projektų rengimą;

Pagal Medžioklės įstatymo 5 straipsnio 5 dalies 1 punktą savivaldybės sudaro komisijas medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti ir organizuoja jų darbą, tvirtina šių komisijų parengtus medžioklės plotų vieneto sudarymo ir ribų keitimo projektus. To paties straipsnio 6 dalies 1 punkte nustatyta, kad medžiotojų asociacijos, vienijančios medžiotojų klubus ir būrelius teikia institucijoms, priimančioms medžioklę reglamentuojančius teisės aktus, pasiūlymus dėl šių teisės aktų rengimo ir tobulinimo.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos vadovaujantis medžioklėtvarkos principais, užtikrinant racionalų medžiojamųjų gyvūnų populiacijų valdymą, tinkamą medžiojamųjų gyvūnų apsaugą ir tvarkingą bei saugų medžiojimą, taip pat kad būtų išvengta didesnės medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos žmogaus ūkinės veiklos objektams. Medžioklės plotų vienetas turi apimti ne mažiau kaip 1000 ha vientisų medžioklės plotų, išskyrus atvejus, kai mažesni medžioklės plotų vienetai sudaromi Aplinkos ministerijos siūlymu mokslo ir mokymo tikslams arba kai tokie vienetai sudaromi Žemės ūkio ministerijos siūlymu žuvininkystės tvenkinių teritorijose. Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijus ir reikalavimus medžioklės plotų vieneto riboms nustatyti tvirtina Aplinkos ministerija, vadovaudamasi šiais principais: 1) medžioklės plotų vieneto ribos turi eiti aiškiomis gamtinėmis arba dirbtinėmis ribomis, gerai matomomis vietovėje, tačiau negali būti nustatomos pamiške; 2) keliai, geležinkelių ruožai, elektros perdavimo linijos, natūralūs bei dirbtiniai vandens srautai ir kiti panašūs objektai, jeigu jų forma, dydis bei statiniai ar įrenginiai juose netrukdo organizuoti medžioklės, nesuardo medžioklės plotų vieneto vientisumo, tačiau negali būti laikomi išilgine jungtimi tarp atskirų nutolusių medžioklės plotų vieneto dalių.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų vienetai sudaromi ir jų ribos keičiamos šiais atvejais: 1) kai jie sudaromi medžioklės plotuose, kuriuose pagal šio Įstatymo reikalavimus nėra sudarytų medžioklės plotų vieneto arba kuriuos egzistuojančių medžioklės plotų naudotojai atsisakė naudoti; 2) egzistuojančius medžioklės plotų vienetus padalijant arba juos sujungiant, kai toks sudarymas atliekamas medžioklės plotų naudotojų susitarimu, šio straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais; 3) kai medžioklės plotų vieneto ribas arba teritorijas, kuriose leidžiama medžioti, būtina patikslinti, įsteigus pagal Saugomų teritorijų įstatymą naujas saugomas teritorijas arba pakeitus esamų saugomų teritorijų, kuriose medžioti draudžiama, ribas; 4) kai gaunamas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas; 5) kai šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju pateikiamas šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai prašymas sudaryti naują medžioklės plotų vieneta; 6) atlikus žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūras, įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos krašto apsaugos srities projektus.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų vieneto sudarymo ir jų ribų pakeitimo projektus kiekvienoje savivaldybėje rengia šios savivaldybės administracijos direktoriaus sudaryta komisija medžioklės plotų vienetais sudaryti bei jų riboms pakeisti. Ši komisija sudaroma iš savivaldybės administracijos, aplinkos apsaugos, žemėtvarkos, valstybinius

miškus prižiūrinčių institucijų, medžiotojų asociacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, žemės, miško sklypų savininkų savivaldos organizacijų atstovų.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje reglamentuoti medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo etapai: 1) pasiūlymo medžioklės plotų vienetai sudaryti ar jo riboms pakeisti pateikimas; 2) teisinės informacijos surinkimas ir grafinių bei ekologinių duomenų apie siūlomą sudaryti arba pakeisti medžioklės plotų vieneta parengimas; 3) informacijos apie parengtą preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą paskelbimas šalies bei vietinėje spaudoje; 4) medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projekto tvirtinimas. To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad pasiūlymus medžioklės plotų vienetai sudaryti ar jų riboms pakeisti šio straipsnio 3 dalyje nurodytai komisijai teikia: 1) Aplinkos ministerija arba jos įgaliotos institucijos – dėl mokslo ir mokymo medžioklės plotų vienetai ir profesionalios medžioklės plotų vienetai bei dėl bendrojo naudojimo medžioklės plotų vienetai, jeigu yra gautas atitinkamas medžioklėtvarkos projekto rengėjų siūlymas; 2) Žemės ūkio ministerija arba jos įgaliotos institucijos – dėl medžioklės plotų vienetai žuvininkystės tvenkinių teritorijoje; 3) fiziniai ir juridiniai asmenys – dėl bendrojo naudojimo medžioklės plotų vienetai.

Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad medžioklės plotų vienetai ribos keičiamos šio straipsnio 3 dalyje nurodytos komisijos iniciatyva, kai medžioklės plotų vienetai ribos neatitinka šio straipsnio 1 dalies nuostatų.

Pagal Medžioklės įstatymo 8 straipsnio 9 dalį MPV komisija ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo pasiūlymo sudaryti medžioklės plotų vienetai ar pakeisti jo ribas gavimo parengia preliminarų medžioklės plotų vienetai sudarymo arba jo ribų pakeitimo projektą, šio projekto dokumentus iškabina viešai prieinamose savivaldybės administracijos patalpose ir apie šio projekto parengimą paskelbia šalies ir vietinėje spaudoje.

Medžioklės įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad pavienis medžiotojas arba juridinį asmenį įsteigusi grupė medžiotojų, kurie nuosavybės teise valdo daugiau kaip 1 000 ha bendro ploto susisiekiančius žemės sklypus, kuriuose medžioklė neuždrausta, gali pateikti šio Įstatymo 8 straipsnyje nurodytai komisijai prašymą jų nuosavybės teise valdomos žemės pagrindu sudaryti naują medžioklės plotų vienetai, atitinkantį šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

MPV komisijos nuostatų 1 punkte nustatyta, kad MPV komisija sudaroma savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu medžioklės plotų vienetai sudarymo ir jų ribų pakeitimo šios savivaldybės teritorijoje projektams rengti.

MPV komisijos nuostatų 5 punkte nustatyta, kad Komisijos (*pastaba: MPV komisijos*) užduotis – parengti medžioklės plotų vienetai sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą, pateikti jį patvirtinti savivaldybės administracijos direktoriui, o patvirtintą dokumentą pateikti savivaldybės administracijai, AAD ir medžioklės plotų vienetai sudarymo ar jo ribų pakeitimo iniciatoriui.

Pagal MPV komisijos nuostatų 7 punktą, MPV komisija, įgyvendindama jai priskirtą užduotį, vykdo šias funkcijas, susijusias su medžioklės plotų vienetai sudarymu bei jų ribų pakeitimu savivaldybės teritorijoje: 7.1. priima ir nagrinėja pasiūlymus medžioklės plotų vienetai sudaryti bei jų riboms pakeisti; 7.2. priima pateikiamą bei savo iniciatyva renka teisinę, grafinę, ekologinę ir kitą informaciją apie medžioklės plotus, kuriuose siūloma sudaryti medžioklės plotų vienetai ar pakeisti jo ribas, bei analizuoja šią informaciją; 7.3. vadovaudamasi Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimais, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintais medžioklės plotų vientisumo kriterijais ir reikalavimais medžioklės plotų vienetai riboms nustatyti, priima sprendimą dėl medžioklės plotų vienetai ribų nustatymo, pažymėdama jas preliminarame medžioklės plotų vienetai sudarymo ar jų ribų pakeitimo projekte (medžioklės plotų vienetai plane); 7.4. suteikia medžioklės plotų vienetai pavadinimą, atsižvelgdama į pasiūlymo sudaryti medžioklės plotų vienetai teikėjo siūlymą arba medžioklės plotų vienetai teritorijoje naudojamus vietovardžius; 7.5. nustato teritorijas, kuriose, Komisijos nuomone, negali būti medžiojama, atsižvelgiant į vietos sąlygas (medžioklės saugos požiūriu nepatogios formos medžioklės plotų tarpai urbanizuotose teritorijose bei kiti atvejai), pažymėdama tokias teritorijas preliminarame medžioklės plotų vienetai sudarymo ar jų ribų pakeitimo projekte (medžioklės plotų vienetai plane). Komisija taip pat pažymi kitas teritorijas, kuriose medžioti uždrausta įstatymais ar kitais teisės aktais arba kuriose medžioti

uždraudė žemės sklypų savininkai; 7.6. apskaičiuoja medžioklės plotų vieneto teritorijos, kurioje medžioklė nėra uždrausta, dydį bei jos pasiskirstymą pagal kategorijas, užpildydama Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos patvirtintos Medžioklėtvarkos projekto rengimo tvarkos priedą „Medžioklės plotų dydis ir tinkamumas medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis“; 7.7. ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo pasiūlymo sudaryti medžioklės plotų vienetą ar pakeisti jo ribas gavimo parengia preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo arba jo ribų pakeitimo projektą, šio projekto dokumentus iškabina viešai prieinamose savivaldybės administracijos patalpose ir apie šio projekto parengimą paskelbia šalies ir vietinėje spaudoje. <...> 7.8. per tris mėnesius po paskelbimo spaudoje apie parengtą preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą priima suinteresuotų asmenų pastabas dėl parengto preliminaraus projekto, teikia suinteresuotiems asmenims rengiamų dokumentų paaiškinimus ir priima privačios žemės sklypų savininkų, kurių žemę numatoma priskirti arba ji priskirta medžioklės plotų vienetui, rašytinius sprendimus dėl draudimo medžioti, buvusio draudimo medžioti panaikinimo arba papildomų medžiojimo sąlygų nustatymo jam nuosavybės teise priklausančiame žemės sklype (2 priedas). Projekto rengimo metu ar vėliau gautus žemės sklypų savininkų rašytinius sprendimus ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo šio sprendimo gavimo perduoda AAD ir medžioklės plotų naudotojui, jeigu Leidimas naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetą konkrečiam naudotojui jau yra išduotas. Prieš perduodama žemės sklypo savininko sprendimą, kreipiasi į Nekilnojamojo turto registro tvarkytoją, prašydama pateikti informaciją apie nuosavybės teises į žemės sklypą ir įsitikina, kad ši sprendimą pateikė žemės sklypo savininkas ar reikiamus įgaliojimus turintis asmuo; 7.9. per tris mėnesius po paskelbimo spaudoje apie parengtą preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą numato ne mažiau kaip vieną dieną, kada suinteresuoti asmenys galės asmeniškai susitikti su Komisija aptarti parengtą projektą; 7.10. pasibaigus nustatytam 3 mėnesių laikotarpiui, ne vėliau kaip per 1 mėnesį išnagrinėja gautus suinteresuotų asmenų pasiūlymus, prireikus parengtą preliminarų medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą pakeičia ar patikslina; 7.11. teikia medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą tvirtinti savivaldybės administracijos direktoriui; 7.12. pateikia savivaldybės administracijos direktoriaus patvirtintą medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo projektą savivaldybės administracijai, AAD ir medžioklės plotų vieneto sudarymo ar jo ribų pakeitimo iniciatoriui.

Pagal Aprašo 1 punktą medžioklėtvarkos projektų rengimo, aptarimo ir derinimo tvarkos aprašas reglamentuoja medžioklėtvarkos projektų rengimo darbų organizavimo tvarką, medžioklėtvarkos projektų sudėties rengimo etapus, medžioklėtvarkos projektų aptarimo ir derinimo tvarką.

Vadovaujantis Aprašo 4 punktu, medžioklėtvarkos projektas – tai šio Aprašo nustatyta tvarka parengtas bei suderintas dokumentas, kuriame: 4.1 įvertinamos medžiojamųjų gyvūnų gyvenamosios aplinkos sąlygos; 4.2 nustatomi medžiojamųjų gyvūnų ištekliai; 4.3 nustatomos šios pagrindinės medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimo sąlygos: 4.3.1. mažiausia ir didžiausia leistina elninių žvėrių gausa bei rekomenduojama kitų medžiojamųjų gyvūnų gausa medžioklės plotų vienetą; 4.3.2. privalomos įgyvendinti biotechninės priemonės; 4.3.3. kitos sąlygos, būtinos išsaugoti ir išlaikyti gyvybingas medžiojamųjų gyvūnų populiacijas bei išvengti didesnės šių gyvūnų daromos žalos žemės, miškų ir žuvininkystės ūkiams, kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams; 4.4. pateikiami siūlymai, kaip pakeisti medžioklės plotų vieneto ribas, jeigu tai yra būtina siekiant užtikrinti racionalų medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą bei atsižvelgiant į įvykusius teritorijos naudojimo pokyčius. Aprašo 4.5 papunktyje nustatyta, kad medžioklėtvarkos projekte pateikiami patikslinti apskaičiuoti rodikliai, nuo kurių priklauso mokesčio už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą dydis: medžioklės plotų dydis ir jų pasiskirstymas kategorijomis pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veistis.

Vadovaujantis Aprašo 5 punktu, projektų rengimą organizuoja ir koordinuoja aplinkos ministro įgalioti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos struktūriniai padaliniai ar pavaldžios institucijos. Šiems darbams lėšos skiriamos iš valstybės išdo sąskaitos, kurioje kaupiamos Aplinkos apsaugos rėmimo programos lėšos.

Pagal Aprašo 28 punktą Projekto rengėjas įvertina, ar teisingai medžioklėtvarkos požiūriu yra

nustatytos medžioklės plotų vienetų ribos, ir prireikus suformuluoja atitinkamą pasiūlymą savivaldybės komisijai, sudarančiai medžioklės plotų vienetų ribas ir keičiančiai jų ribas dėl medžioklės plotų vienetų ribų pakeitimo, analizuodamas šiuos aspektus: 28.1. tauriųjų elnių elementarių populiacijų užimamus plotus; 28.2. medžioklės plotų vienetų ribų atitikimą Medžioklės plotų vieneto vientisumo kriterijams ir reikalavimams medžioklės plotų vienetų riboms nustatyti, patvirtintiems aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 514.

Pagal Aprašo 29 punkte reglamentuota, kad analizuodamas įvykusius teritorijos naudojimo pokyčius bei atsižvelgdamas į naujų saugomų teritorijų, kuriose medžioti yra draudžiama, įsteigimą, teritorijos miškingumo bei medynų rūšinės sudėties pokyčius, Projekto rengėjas patikslina pagrindinius duomenis, naudojamus užmokesčiui už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą apskaičiuoti: medžioklės plotų vieneto plotą bei medžioklės plotų kategorijas pagal tinkamumą medžiojamiesiems gyvūnams gyventi ir veisti (pagal šio Aprašo 4 priedą).

Kaip matyti iš skundžiamo MPV komisijos Sprendimo, atsakovės atsisakymas tenkinti pareiškėjo Prašymą motyvuojamas, iš esmės, medžioklėtvarkos projekto rengimo poreikiu ir tuo, kad tokį projektą kompetentingas rengti ir organizuoti subjektas yra ne atsakovės sudaryta MPV komisija, o Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentas. Medžioklėtvarkos projekto rengimo poreikį MPV komisija nustatė vadovaudamasi pareiškėjo Prašyme nurodytais įvykusiais pokyčiais: intensyvia Vilniaus rajono urbanizacija (gyvenamųjų teritorijų ir infrastruktūros plėtra), dėl ko, anot pareiškėjo, iš esmės pakito medžioklės plotų struktūra ir jų naudojimo galimybės, o dalis teritorijų tapo netinkamos medžioklei arba jų kategorijos nebeatitinka realių sąlygų pagal gyvūnų gyvenimo ir veisimosi tinkamumą.

Šio ginčo atveju Komisija pastebi, kad, remiantis aptartu teisiniu reglamentavimu, tarp medžioklėtvarkos projekto ir medžioklės plotų vieneto ribų keitimo egzistuoja aiškus funkcinis ryšys, tačiau tai yra skirtingos procedūros, kuriose dalyvauja skirtingos institucijos.

Medžioklėtvarkos projektas yra kompleksinis dokumentas, skirtas medžioklės plotų naudojimui bei gyvūnų išteklių apsaugai ir gausinimui projektuoti. Jame ne tik vertinamos biologinės sąlygos ir nustatomi sumedžiojimo limitai, bet ir pateikiami siūlymai keisti ribas, jei tai būtina dėl įvykusių teritorijos naudojimo pokyčių (pvz., urbanizacijos), bei patikslinami duomenys mokesčiams (plotų kategorijos). Tuo tarpu medžioklės plotų vieneto ribų pakeitimas yra konkretus administracinis veiksmas, kurį atlieka savivaldybės MPV komisija. Atitinkamai Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentas organizuoja ir koordinuoja medžioklėtvarkos projektų rengimą visos šalies mastu, o savivaldybės komisija (Komisija medžioklės plotų vienetams sudaryti bei jų riboms pakeisti) tiesiogiai dalyvauja medžioklėtvarkos projekto rengimo procese – jos pirmininkas ar įgaliotas asmuo kviečiamas į pirmąjį medžioklėtvarkos pasitarimą, kuriame aptariami numatomi darbai ir specifinės sąlygos.

Komisija, įvertinusi pareiškėjo Prašyme MPV komisijai ir skunde Komisijai išdėstytas aplinkybes bei šiam ginčui aktualias teisės aktų nuostatas, pritaria atsakovės skundžiamame Sprendime padarytai išvadai, kad ginčas šioje administracinėje byloje yra tiesiogiai susijęs su medžioklėtvarkos projekto rengimo ir derinimo procedūromis, kurios reglamentuoja būtent tuos klausimus, kuriuos savo Prašyme kėlė pareiškėjas.

Kaip nurodyta aukščiau paminėtame Aprašo 4.4 papunktyje, medžioklėtvarkos projektas yra šio Aprašo nustatyta tvarka parengtas bei suderintas dokumentas, kuriame be medžiojamųjų gyvūnų gyvenamosios aplinkos sąlygų įvertinimo, medžiojamųjų gyvūnų išteklių ir tų išteklių naudojimo sąlygos nustatymo, taip pat pateikiami siūlymai, kaip pakeisti medžioklės plotų vienetų ribas, jeigu tai yra būtina siekiant užtikrinti racionalų medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą bei atsižvelgiant į įvykusius teritorijos naudojimo pokyčius. Šio ginčo atveju pareiškėjo nurodyta intensyvi urbanizacija Vilniaus rajone, Komisijos vertinimu, būtent patenka į minėtos „teritorijos naudojimo pokyčių“ sąvokos apimtį.

Komisija sprendžia, kad pareiškėjo Prašyme keliami klausimai dėl medžioklės plotų vieneto ribų ir mokesčių kategorijų tikslinimo yra kompleksinio medžioklėtvarkos planavimo dalis ir pagal pareiškėjo atsakovei pateikto Prašymo turinį šiuo atveju rengiant projektą reikalinga atlikti išsamų tyrimų etapą, kurio metu projekto rengėjas privalo išanalizuoti įvykusius teritorijos naudojimo

pokyčius (pvz., naujas urbanizuotas teritorijas) ir patikslinti pagrindinius duomenis užmokesčiui apskaičiuoti, įvertinti medžioklės plotų vieneto ribų atitikimą vientisumo kriterijams ir, prireikus, suformuluoti pasiūlymą savivaldybės komisijai dėl jų pakeitimo. Projekto plane privalo būti pažymėtos visos urbanizuotos teritorijos, keliai, gyvenvietės ir kiti objektai, kurie daro įtaką medžioklės galimybėms. Taigi, nors pareiškėjas skunde ir savo papildomai pateiktuose Paaškinimuose teisingai pastebi, jog MPV komisija taip pat gali ir priima sprendimus dėl medžioklės plotų vieneto ribų, tačiau MPK komisijos sprendimai dažniausiai remiasi medžioklėtvarkos projekte atliktais išsamiais bioekologiniais tyrimais ir specialistų išvadomis. MPV komisijos atsisakymas tenkinti pareiškėjo Prašymą motyvuojant medžioklėtvarkos projekto poreikiu pagrįstas tuo, kad būtent šio projekto rengimo procese teisiškai nustatomi ir derinami visi šiuo atveju MK „Vaičia“ pageidaujami pokyčiai: ribų peržiūra, kategorijų tikslinimas ir duomenų mokesčiams perdavimas. Komisija tokiai atsakovės pozicijai pritaria ir laiko ją pagrįsta tiek faktinės situacijos duomenimis, tiek aukščiau paminėto teisinio reglamentavimo nuostatomis. Dėl to, sutinkdama su atsakovės pozicija, Komisija laiko, kad medžioklės plotų vieneto ribų keitimas ir kategorijų tikslinimas turėtų vykti rengiant medžioklėtvarkos projektą, kuriame, be kita ko, vadovaujantis Aprašo 4.5 papunkčiu, pateikiami patikslinti apskaičiuoti rodikliai mokesčiams, įskaitant medžioklės plotų dydį ir jų pasiskirstymą kategorijomis pagal tinkamumą gyvūnams gyventi ir veistis, o tokio projektą rengti, organizuoti ir koordinuoti, vadovaujantis Aprašo 5 punktu, įgaliotas Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamentas. Pažymėtina, kad tokią situacijos kvalifikaciją savo Paaškinimuose pripažįsta ir pats pareiškėjas, teigdamas, kad jo iškelti klausimai yra materialiai susiję su teisės aktuose numatytu medžioklėtvarkos mechanizmu. Kaip Paaškinimuose pažymėjo pareiškėjas, jis, kreipdamasis į atsakovę su Prašymu, pats nurodė, jog dėl urbanizacijos, gyvenamųjų teritorijų plėtros, inžinerinės infrastruktūros objektų atsiradimo, kelių ir kitų linijinių statinių plėtros, žemės naudojimo pobūdžio pasikeitimų ir medžioklei tinkamų plotų sumažėjimo istoriškai patvirtintos ribos ir kategorijos nebeatitinka realybės - pasikeitė medžioklės plotų vieneto teritorinė struktūra ir realios medžioklės organizavimo galimybės, o tokie pokyčiai reikalauja kompleksinio situacijos vertinimo, analizės, kas atliekama organizuojant medžioklėtvarkos projekto rengimą.

Paaškinimuose pareiškėjas pažymėjo pasigedęs iš atsakovės procedūrinio Prašymo nagrinėjimo aiškumo. Teigia, kad vietoje atsakovės nurodyto bendro pobūdžio nukreipimo į kitą instituciją, MPV komisija galėjo ir turėjo aiškiai motyvuoti, kodėl be medžioklėtvarkos projekto ji negali priimti sprendimo dėl ribų ir kategorijų, aiškiai pasakyti, kokie konkretūs veiksmai pagal jos kompetenciją yra galimi: ar MPV komisija pati inicijuoja papildomų duomenų gavimą, ar pareiškėjas turi pateikti konkretaus turinio kartografinę medžiagą, ar būtinas medžioklėtvarkos projekto rengėjo siūlymas, jeigu taip, tai kodėl, kokia tvarka pareiškėjas turi inicijuoti šį siūlymą, kokia institucija kompetentinga organizuoti projektą, kokios apimties projekto ar siūlymo reikia ir kokia procedūra turi būti inicijuota.

Vadovaujantis VAI 11 straipsnio 4 dalimi, jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis.

Atsižvelgdama į nurodytą teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad šiuo atveju pareiškėjo skundžiamas atsakovės Sprendimas savo turiniu ydingas aiškumo, išsamumo aspektu ir neatitinka gero administravimo principo. Sutinkant su pareiškėjo pozicija, pažymėtina, kad atsakovė, sprenddama, jog pagal pareiškėjo Prašymą reikalingas kitos institucijos – Aplinkos ministerijos Gamtos apsaugos departamento – atliekamas medžioklėtvarkos projekto organizavimas, turėjo pareigą pagal aukščiau minėtą VAI 11 straipsnio 4 dalies nuostatą ne formaliai užbaigti procedūrą Prašymo atmetimu, o, vadovaujantis vieno langelio principu, proceso ekonomiško, operatyvumo ir apskritai gero administravimo principais, persiųsti pareiškėjo Prašymo nagrinėjimą kompetentingai

institucijai.

Kaip teisingai skunde bei Paaikškinimuose pastebėjo ir pareiškėjas, teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (pvz., LVAT 2009 m. kovo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-420/2009; 2014 m. kovo 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-662-839/14; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-822-1440/2014; 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-997/2014, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo biuletenis Nr. 25, 2014, 130–142 p.). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (pvz., LVAT 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-822-1440-14).

Vertinant individualaus administracinio akto atitikimą motyvuotumo imperatyvui, tam tikrais atvejais administracinis aktas gali būti pripažįstamas visiškai nemotyvuotu. Visiškai motyvų nebuvimas pats savaime yra pagrindas panaikinti administracinį aktą, neanalizuojant kitų su tuo susijusių aplinkybių (pvz., motyvų, kuriais viešojo administravimo subjektas grindžia administracinį aktą, kai kyla ginčas teisme) (pvz., LVAT 2007 m. lapkričio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-5-990/2007; 2014 m. rugsėjo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-47/2014; 2015 m. kovo 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1069-502/2015). Vis dėlto, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, tai yra, būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias konkretaus sprendimo priėmimą (pvz., LVAT 2011 m. birželio 27 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011; 2014 m. rugpjūčio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-492-1205/2014). Tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus, ar nebuvo atimta galimybė pareiškėjui suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo ribas, o teismui visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą. Be to, LVAT, vertindamas administracinių sprendimų atitiktį motyvuotumo reikalavimams, yra pažymėjęs, kad kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma bendrųjų, be kita ko, konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.) (pvz., 2012 m. kovo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-1605/2012). Tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus. Kaip ne kartą akcentavo LVAT, esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti (pvz., 2015 m.

vasario 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-398-442/2015; 2020 m. vasario 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-486-575/2020).

Pažymėtina, kad LVAT praktikoje konstatuota, jog sprendimų panaikinimas ir perdavimas atsakovui klausimą spręsti iš naujo, kai visiškai aiškus materialinio teisinio santykio pasibaigimo faktinis bei teisinis pagrindas, būtų formalus teisingumo įvykdymas, nederantis su teismo pareiga užtikrinti teisėtumą viešosios teisės reguliuojamuose teisiniuose santykiuose laikantis proceso ekonomiskumo ir operatyvumo reikalavimų (pvz., LVAT 2021 m. gegužės 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1534-415/2021).

Atsižvelgdama į paminėtą teismų formuojamą praktiką ir įvertinus bylos aplinkybes, Komisija sprendžia, kad tenkinti pareiškėjo skundą ir grąžinti pareiškėjo Prašymą atsakovei nagrinėti iš naujo su įpareigojimu VAĮ 11 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka persiųsti Prašymą nagrinėti pagal kompetenciją tinkamam subjektui nėra pagrindo. Komisijos vertinimu, pareiškėjas yra juridinis asmuo, veikiantis ne vienerius metus specifinėje - medžioklės - srityje, atsakovės priimtas Sprendimas savo esme, t. y. kad pareiškėjo Prašyme keliami reikalavimai yra susiję su kompleksinio medžioklėtvarkos projekto rengimu, yra aiškus, o kas turi organizuoti medžioklėtvarkos projekto rengimą bei kam Prašymas turi būti teikiamas iš esmės pareiškėjui Sprendime yra nurodyta. Dėl to, papildomo proceso pakartotinis inicijavimas, Komisijos vertinimu, šiuo atveju yra neekonomiškas ir neatitinka operatyvumo reikalavimų.

Nenustačius pagrindo tenkinti pagrindinį pareiškėjo skundo reikalavimą dėl skundžiamo Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinius skundo reikalavimus.

LVAT yra pažymėjęs, kad teismas (tame tarpe ir Komisija) neprivalo pasisakyti dėl kiekvieno byloje pateikto argumento, o vertindamas įrodymus gali daryti jais pagrįstas apibendrinančias motyvuotas išvadas (pvz., LVAT 2011 m. rugsėjo 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A146-2685/2011). Tiek kasacinio teismo, tiek Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje pripažįstama, kad teismo pareiga pagrįsti priimtą procesinį sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną argumentą, o apeliacinės instancijos teismas, atmesdamas apeliacinį skundą, gali tiesiog pritarti žemesnės instancijos teismo priimto sprendimo motyvams (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. kovo 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-38/2008; 2010 m. birželio 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-252/2010; 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010, 2018 m. spalio 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. K-3-380-690/2018 ir kt., Europos Žmogaus Teisių Teismo 1994 m. gruodžio 9 d. sprendimas byloje R. T. prieš Ispaniją, peticijos Nr. 18390/91). Dėl to, atsižvelgiant į išdėstytą, kiti pareiškėjo skundo ir atsakovės atsiliepimo į skundą argumentai, kaip neturintys reikšmės teisingam šios bylos išnagrinėjimui, šiame sprendime plačiau neanalizuojami ir dėl jų nepasisakoma.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo Vilniaus medžiotojų klubo „Vaičia“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė